

Efter Venstres opfattelse vil skærpelsen have en gavnlig miljømæssig effekt samt en generel præventiv effekt over for mulige lovovertrædere. Forslaget medfører da også en række spørgsmål, som Venstre vil forsøge at få afdækket under udvalgsbehandlingen.

Det første er, at forslaget f.eks. indeholder bestemmelsen om, at en forhandler af kemiske stoffer og produkter skal tage varer, som er forbudt i Danmark, retur for egen regning, og i den forbindelse bør der efter Venstres opfattelse fastsættes en overgangsperiode og en tidsramme for, hvor gamle produkter denne bestemmelse kan benyttes til. Hvis bestemmelsen gennemføres med den nuværende ordlyd, vil en forhandler altid være forpligtet til at tage varer retur, selv om produkterne var fuldt lovlige både at sælge og anvende på salgstidspunktet. Det kan ikke være rimeligt.

For det andet er det sådan, at tilsyn med overholdelsen af kemikalielovgivningen påhviler Miljøstyrelsen. Tilsynsfrekvensen er, sådan som vi har fået det oplyst, for tiden mindre intensiv end kommunernes og amternes tilsyn med miljøbeskyttelsesloven. Lovforslaget indeholder ingen skærpelse af dette tilsyn, men indfører i stedet en generel hjemmel, som åbner mulighed for at træffe bestemmelser eller fastsætte regler om begrænsning i adgangen til at oplagre kemiske stoffer, produkter eller varer, som ikke må anvendes i Danmark.

Det er muligt, at der er en god forklaring på det, men det kan undre, at Miljøstyrelsens tilsyn ikke opprioriteres på samme måde, som når det drejer sig om kommunernes håndhævelse af miljøbeskyttelsesloven, men det spørgsmål vil vi rejse i udvalget.

Vedrørende lovforslag nr. L 83 er det Venstres holdning, at miljøkriminalitet ikke må kunne betale sig. Derfor skal miljømyndighederne have bedre muligheder for at håndhæve miljølovgivningen. Vi finder det helt afgørende, at man hurtigt og effektivt kan gribe ind over for aktiviteter fra både offentlige og private virksomheder, der forurener vort miljø.

Navnlige skal der sættes ind over for virksomheder og personer, der begår gentagen grov miljøkriminalitet. Det er fuldstændigt uacceptabelt. En hurtig og effektiv indgriben vil forebygge, at sådanne aktiviteter i det hele taget finder sted, og det finder Venstre særdeles ønskeligt.

Venstre finder det også vigtigt, at man kan imødegå den konkurrencemæssige skævvridning fra de få virksomheder – og der er kun tale

om få virksomheder – der forurener miljøet, ikke mindst i forhold til alle de virksomheder, der overholder de nødvendige udgifter til sikring af miljøet.

Det centrale i de foreslåede bestemmelser er indførelsen af en miljøansvarlighedsnorm i § 40 a. Venstre kan tilslutte sig dette forslag, men vil samtidig opfordre ministeren til at se på proceduren omkring miljøgodkendelser. Det er i dag en meget omstændelig procedure, og ved indførelsen af yderligere et kriterium kan Venstre frygte, at sagsbehandlingstiden, der i forvejen er uacceptabelt lang, bliver endnu længere.

Det er formentlig et meget begrænset antal personer, der vil mangle miljøansvarlighed, men da der meddeles ca. 500 nye miljøgodkendelser om året, og da der således også skal godkendes efter det nye kriterium, kan vi frygte, at det bliver et tungt, bureaukratisk og omkostningskrævende system. Det må ikke ske. Derfor skal vi opfordre ministeren til at gennemføre en regelforenklning på det område.

Tilsidesættelse af miljøansvarlighed skal efter forslaget have en række konsekvenser, nemlig at godkendelsesmyndigheden kan nægte godkendelse eller fastsætte særlige vilkår i godkendelsen; det er § 34, stk. 2.

Det er Venstres opfattelse, at disse reguleringstilbud vil gøre tilsynsmyndigheden bedre i stand til at komme de få, men hårde miljøsyndere til livs. Derfor kan Venstre tilslutte sig dette forslag.

En anden ændring er, at godkendelsesmyndigheden efter § 39 a, stk. 2, kan stille krav om sikkerhedsstillelse. Som vi forstår det, er der her tale om, at tilsynsmyndigheden kan kræve økonomisk sikkerhedsstillelse af virksomheder, der ejes eller drives af selskaber eller personer, der tidligere har været straffet for graverende miljøovertrædelser. Venstre er positiv over for de nye muligheder for at kræve sikkerhedsstillelse i særlige situationer.

For det tredje skal der oprettes et register over de personer og selskaber, der har tilsidesat miljøansvarligheden.

Vi finder sådan set, at forslaget er i orden, men vi forudsætter så også, at ministeren vil sikre en balance mellem det offentlige og det private, således at offentlig virksomhed også bliver omfattet af de planlagte bestemmelser.

Vi finder det dog ikke rimeligt, at det åbenbart kun er danske borgers strafbare overtrædelser af miljøbeskyttelseslovgivningen, der har betydning. Da mange virksomheder er interna-